

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 8 listopada 2024 r.

UH.8361.311.2023
ZPO

MATRIX MEDIA sp. z o.o.
ul. Wierzbowa 5
62-002 Suchy Las

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę MATRIX MEDIA sp. z o.o., ul. Wierzbowa 5, 62-002 Suchy Las NIP: 7262529917 **karę pieniężną w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100)**, wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy w związku z niewykonaniem obowiązku określonego w art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu przeprowadzili w dniach od 30 listopada do 7 grudnia 2023 r., kontrolę w sklepie SONY CENTRE POSNANIA, ul. Pleszewska 1, 61-136 Poznań, prowadzonym przez MATRIX MEDIA sp. z o.o., ul. Wierzbowa 5, 62-002 Suchy Las NIP: 7262529917.

W toku kontroli sprawdzono przestrzeganie przepisów ustawy, w tym m.in. prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorcę informacji o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 10 towarów oferowanych do sprzedaży oraz prawidłowość podania ceny tych towarów, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Stwierdzono nieprawidłowości w przypadku wszystkich 10 towarów, gdzie na etykietach umieszczono niepełne sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. „Najniższa cena (30 dni)”, co nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 2 ustawy, tj.:

1. Słuchawki nauszne MDR-ZX310, cena 69 PLN, cena przekreślona ~~99 zł~~ PLN, Najniższa cena (30 dni): 99 PLN,
2. Słuchawki nauszne MDR-ZX110, cena 55 PLN, cena przekreślona ~~79 zł~~ PLN, Najniższa cena (30 dni): 79 PLN,
3. Obiektyw zmiennoogniskowy szerokokątny SEL-1635GM, cena 9599 PLN, cena przekreślona ~~10399 PLN~~, Najniższa cena (30 dni): 10399 PLN,
4. Bezprzewodowe słuchawki INZONE H9 gamingowe z systemem redukcji hałasu, cena 819 PLN, cena przekreślona ~~879 zł~~ PLN, Najniższa cena (30 dni): 879 PLN,
5. Aparat do wideoblogów z wymiennym obiektywem ZVE10L + obiektyw SELP1650, cena 2999 PLN, cena przekreślona ~~3499 zł~~ PLN, Najniższa cena (30 dni): 3499 PLN,
6. Telefon XPERIA 1V, cena 4799 PLN, cena przekreślona ~~6349 zł~~ PLN, Najniższa cena (30 dni): 6199 PLN,
7. Głośnik SRS-XB23, cena 339 PLN, cena przekreślona ~~399 zł~~ PLN, Najniższa cena (30 dni): 399 PLN,
8. Głośnik SRS-XB13, cena 125 PLN, cena przekreślona ~~179 zł~~ PLN, Najniższa cena (30 dni): 179 PLN,
9. Głośnik SRS-XV900, cena 3799 PLN, cena przekreślona ~~3999 zł~~ PLN, Najniższa cena (30 dni): 3999 PLN,
10. Głośnik SRS-XP500, cena 1199 PLN, cena przekreślona ~~1399 zł~~ PLN, Najniższa cena (30 dni): 1399 PLN.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 2 ustawy „w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 8 października 2024 r. znak UH.8361.311.2023 (doręczonym 10 października 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona postępowania pismem z dnia 15 października 2024 r. przedstawiła stanowisko w sprawie. Osoba uprawniona do reprezentowania MATRIX MEDIA sp. z o.o. poinformowała, że ujawnione podczas kontroli nieprawidłowości wynikały z błędu pracownika spółki i zostały uzupełnione już w trakcie trwania kontroli. Strona postępowania w treści ww. pisma odniosła się do ustawowych dyrektyw wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy, a ponadto wskazała, że stwierdzone nieprawidłowości były jednostkowym przypadkiem, charakter naruszeń dotyczył jedynie nieprawidłowo sformułowanego komunikatu w zakresie sposobu określenia ceny najniższej w ciągu 30 dni, a skala naruszeń w odniesieniu do całego asortymentu sklepu była niewielka. Strona wskazała również, że prezentowała faktyczną cenę po jakiej konsument mógł kupić kontrolowany towar, a lokal, w którym prowadzona była kontrola został zamknięty. Przedsiębiorca wniósł „o odstąpienie od wymierzenia kary oraz umorzenie postępowania”.

Ze stanowiskiem strony nie sposób się zgodzić. Zwrócić należy uwagę, że stosowany przez przedsiębiorcę zwrot „Najniższa cena (30 dni)” jest niepełny w świetle art. 4 ust. 2 ustawy. W tym zakresie ustawodawca jasno oznacza 30-dniowy okres zawarty w dyspozycji tego przepisu, jako konkretny, obowiązujący przed wprowadzeniem obniżki ceny. Nie jest zatem wystarczające w świetle obowiązujących przepisów wskazanie jakiegokolwiek 30-dniowego okresu, bez odniesienia się do konkretnego zdarzenia na przestrzeni czasu,

jakim była obniżka cen dokonana przez sprzedawcę. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wysokości zastosowanej obniżki ceny. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie, cenie jednostkowej i cenie obniżonej towarów, umożliwiają konsumentowi ich porównanie, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. W tym zakresie każde odstępstwo, traktowane być musi jako naruszenie praw konsumentów w związku z naruszeniem przez przedsiębiorcę norm zawartych w art. 4 ust. 2 ustawy.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy i poprzestanie na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca nie uwidoczniał prawidłowo informacji odnoszącej się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, w odniesieniu do wszystkich 10 partii towarów, spośród 10 skontrolowanych, oferowanych do sprzedaży, to nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Zapis informujący o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki musi być jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i wprost wskazywać, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką. Brak pełnego zapisu i umieszczenie na etykietach informacji „Najniższa cena (30 dni)” nie wskazuje wprost, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy i w konsekwencji narusza również interesy konsumentów. Przedsiębiorca przestrzegając przepisów regulujących obrót detaliczny, obowiązany jest prowadzić działalność w sposób umożliwiający klientowi dokonanie zakupów w sposób w pełni świadomy, zarówno co do jakości towaru, jak i jego rynkowej wartości. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 17 listopada 2023 r. znak UH.8360.294.2023, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania

naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli. Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki

naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało"). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na uwidocznieniu nieprawidłowej informacji o obniżonych cenach. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie wszelkich informacji o cenach, w tym cenach obniżonych oferowanych towarów, w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili sklep przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazuje, że w przypadku nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w trybie art. 6 ust. 1 ustawy, wysokość kary jest obligatoryjnie ustalana zgodnie z dyrektywami wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca nieprawidłowo uwidoczniał wymagany przepisami prawa komunikat o cenie obniżonej dla wszystkich 10 spośród 10 poddanych ocenie oznaczeń cenowych, pozbawiając konsumenta możliwości porównania cen towarów w obrocie detalicznym. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało

skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 17 listopada 2023 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość obrotów i przychodu strony, który został wskazany w piśmie z dnia 15 października 2024 r., przesłanym drogą elektroniczną (data wpływu: 16 października 2024 r.). Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra